

‘maar wat zal het ook nu zijn?’

1 Koningen 14:14b

Een indringende vraag aan het begin van het nieuwe jaar

Abia, de oudste zoon van koning Jerobeam, is ernstig ziek. Daarom zendt Jerobeam zijn vrouw naar de profeet Ahia. Het was de profeet Ahia die jaren geleden had geprofeteerd dat Jerobeam koning zou worden. Nu stuurt Jerobeam zijn vrouw naar deze profeet in de hoop dat hij ook nu een gunstige boodschap voor hem zal hebben. Toch is Jerobeam er niet helemaal gerust op want hij beveelt zijn vrouw zich te vermommen zodat ze niet zal worden herkend als de vrouw van de koning. Hoe menselijk gaat Jerobeam te werk. Hij vergeet dat Ahia de knecht is van de alwetende God voor Wie niemand zich vermommen kan.

De profeet was reeds op hoge leeftijd gekomen zodat hij van ouderdom niet meer kon zien. De Heere maakte hem echter bekend dat de vrouw van Jerobeam tot hem zou komen en beveelt hem het oordeel van God over Jerobeam uit te spreken. Schromelijk had Jerobeam zijn plicht verwaarloosd. Nu zal Gods oordeel over hem komen, heel zijn familie zal uitgeroeid worden. Alleen zijn zoon Abia, die de Heere vreesde, zal begraven worden.

Met deze boodschap keert de koningin terug naar huis. Als zij de stad Tirza binnengaat, waar op dat moment het koninklijke hof verblijft, sterft Abia!

Aangrijpende dingen brengt de Schrift hier in kortbestek onder onze aandacht.

Jerobeam had lange tijd niet aan God en Zijn gebod gedacht. Hijzelf stond aan de wieg van de kalverendienst in Dan en Beth-el. Uit zijn mond had geklonken: ‘zie uw goden, o Israël, die u uit Egypteland opgebracht hebben’.

Jerobeam was zijn volk vele jaren voorgegaan op het pad van de zonde. Steeds weer wordt hij genoemd: ‘de koning die zondigde en Israël zondigen deed’.

De Heere was ook in deze zaak geen ledig aanschouwer. Jerobeam’s zoon werd ernstig ziek. Toen dacht Jerobeam weer aan de profeet die gezegd had dat hij koning over Israël zou zijn en dat de Heere hem zou zegenen als hij in Gods wegen zou wandelen, maar straffen als hij de Heere zou verlaten. Zelf durfde Jerobeam niet naar de profeet toe te gaan. Daarom stuurde hij zijn vrouw naar Ahia. Maar er komt een harde boodschap! Abia zal niet leven maar sterven. Het koninkrijk zal van Jerobeam worden weggenomen. De Heere zal een andere koning verwekken. Na dit alles zegt Ahia: ‘wat zal het ook nu zijn?’

Waarom stelt de profeet deze vraag? Hij stelt deze vraag als hij de woorden van God brengt over Israëls toekomst. Hij ziet een andere koning op de troon van Israël plaatsnemen, een koning die nog bozer en goddelozer is dan Jerobeam! Als profeet en ziener kijkt Ahia in de toekomst en ziet hij de dagen van koning Achab er aan komen. Daarom vraagt hij: ‘maar wat zal het ook nu zijn?’

Bij het beginnen van het nieuwe jaar stellen wij dezelfde vraag. Het oude jaar was vol moeite, zorg, verdriet, zonde en dood...nu we het nieuwe jaar zijn begonnen, vragen we ons af: ‘maar wat zal het ook nu zijn?’ Wat zal het nieuwe jaar ons brengen? Wat zal het zijn voor ons land en volk? Wat zal het zijn voor de kerk? Wat zal het zijn voor onze kinderen en kleinkinderen? Wat zal het zijn...?

Zal het nieuwe jaar ons betere dingen brengen dan het oude jaar? Zal het voorspoed of tegenspoed zijn? Gezondheid of ziekte? Wat zal het voor u, voor jou zijn onder de prediking van het Woord? Zal het verbreken of verharden? Zal het een reuk des leven of des doods zijn? Wat zal het zijn...?

De profeet zag de donkere toekomst van Achab er aan komen. Nee, het zou niet beter worden! Zo zal de toekomst er ook niet beter op worden voor ons land, voor de kerk en voor ons persoonlijk, tenzij we ons tot de Heere bekeren! Alleen dan er is er verwachting als wij met berouw over de zonde en een roepen om ontferming tot de Heere wederkeren. Laten we dit

nieuwe jaar daarom op de knieën beginnen. Voor een buigend, schuldig volk is er verwachting. Wat gaan we diep buigen aan het begin van het nieuwe jaar wanneer ons hart werkelijk voelt dat we ook nu weer niets anders zullen doen dan het dag in, dag uit, verzoeken voor God. Dan gevoelen we de grootheid van ons kwaad en belijden we met boetvaardigheid hoe het zal zijn: 'Heere, ik kan niet anders dan mijn schuld dagelijks meerder maken, ik ellendig mens...'

Maar dan vragen we het nog een keer met de woorden van de profeet Ahia: 'maar wat zal het ook nu zijn?' Onze plaats zal met de tollenaar ook nu achter in de tempel zijn: 'o God, wees mij de zondaar genadig'. Onze toevlucht zal ook nu tot de medelijdende Hoge Priester, Christus Jezus, zijn.

Aan onze kant blijft het hier altijd een vragen vol vrees en beven: 'maar wat zal het ook nu zijn?' Maar van Gods kant staat het vast. Het zal zó zijn! God zal aan Zijn eer komen. Gods Kerk zal nooit ondergaan. Zondaren zullen als parels gehecht worden aan de Middelaarskroon van Koning Jezus. Goddelozen zullen om niet worden gerechtvaardigd. Het Woord zal zijn loop hebben en de ruiter op het witte paard zal ook nu uitgaan, 'overwinnende, en opdat Hij overwonnen'!

Ds. W. Harinck, Woerden